

[Victor Gram.]

diske lande, dels ved bestemmelserne i 1954, hvorefter befolkningerne i de samme nordiske lande frit kunne tage ophold i de andre nordiske lande uden at have opholdstilladelse og endvidere kunne tage beskæftigelse uden at skulle have arbejdstilladelse.

Sideløbende med disse administrative lempelser har man drøftet spørgsmålet om en mere udvidet fri samfærdsel mellem de nordiske lande og i denne forbindelse spørgsmålet om ophævelse af den almindelige paskontrol ved de fællesnordiske grænser. Den overenskomst mellem Danmark, Norge, Finland og Sverige herom, som blev undertegnet i 1957, tog sigte på at ophæve paskontrollen også for ikke-nordboere ved de fællesnordiske grænser og overføre den til de nordiske landes ydergrænser. Det er klart, at gennemførelsen af foranstaltninger som dem, overenskomsten tager sigte på, må nødvendiggøre ændringer i den almindelige lovgivning, og for Danmarks vedkommende foreligger der altså her et lovforslag til behandling, som tager sigte på i direkte relation til overenskomsten at skabe de lovgivningsmæssige forudsætninger for denne friere nordiske samfærdsel.

Det er også klart, at ved en sådan overenskomst vil det være nødvendigt at tage ret vidtgående hensyn til de særlige interesser, som hvert enkelt nordisk land måtte have, og det er også kommet til udtryk i det forslag om lovændringer, vi behandler i dag. Jeg personlig kunne have ønsket, at de foranstaltninger, der er stillet forslag om, havde været mindre vidtgående. Det forholder sig jo, forstår jeg, på den måde, at ganske vist ophæves paskontrollen ved de fællesnordiske grænser, men til gengæld betyder dette, i hvert fald for Danmarks vedkommende, en vis udvidelse af paskontrollen ved ydergrænserne. Her er naturligvis fordele og ulemper at veje op mod hinanden, men med de store fordele, der faktisk er opnået ved denne overenskomst, synes jeg, vi er nået et yderligere betydningsfuldt skridt i retning af friere samfærdsel mellem

de nordiske lande. Jeg forstår, at med hensyn til de kontrolforanstaltninger, som er en konsekvens af overenskomsten, har man ikke kunnet nå videre i denne omgang. Det kan jeg naturligvis beklage, men så ligger der her en opgave, som man kan arbejde videre på i den kommende tid.

Jeg betragter det foreliggende lovforslag som et meget betydningsfuldt fremskridt og skal på mit partis vegne anbefale det til vedtagelse.

Per Federspiel: På mit partis vegne kan jeg sige, at jeg betragter dette forslag som et fremskridt, et fremskridt henimod den ophævelse af paskontrollen ved grænserne, som vel er ønskelig.

Jeg erkender, at lovgivningsmagten her til en vis grad er bundet, idet der jo foreligger en overenskomst mellem de nordiske lande som et resultat af den nordiske parlamentariske komité's forhandlinger. Jeg vil gerne rette det spørgsmål til justitsministeren, om det er hensigten at forelægge denne overenskomst, der jo nævnes i fremsættelsestalen, til ratifikation. Som forholdene ligger nu, da denne overenskomst endnu ikke er ratificeret, kan det høje ting naturligvis ikke føle sig bundet af de enkelte bestemmelser.

Medens vi må betragte ophævelsen af den indbyrdes paskontrol mellem de nordiske lande som et fremskridt, kan man vel rejse det spørgsmål, om ikke de bestemmelser, der nu foreslås indført dels direkte ved loven, dels, så vidt jeg må forstå det, også administrativt, på andre områder betegner et tilbageskridt. Den kontrol, der skal føres med udlændinge, vil på visse områder blive skærpet. Medens udlændinge tidligere kunne indrejse i hvert af de nordiske lande og opholde sig 3 måneder i hvert af landene, begrænser man nu denne adgang, således at udlændinge, der vil opholde sig i de nordiske lande, kun kan være 3 måneder i alt i samtlige nordiske lande. Man forudser her et uhyre indviklet system med ligefrem en kontoføring af de enkelte udlændinge, hvor